

*Verlag missie MCC Tanzania 2011(TaMt11)
door Sonja Vlietstra*

Op donderdag 17 augustus was het dan eindelijk zover! Na een paar jaar luisteren naar de indrukwekkende verhalen en kijken naar de mooie foto's, mocht ik nu deel uitmaken van een missie van Medical Checks for Children. Samen met dochter Anne en met Karlien en Iris vertrok ik naar Tanzania.

Na een zeer ontspannen vlucht landden wij op luchthaven Kilimanjaro. Hier kwam Iris tot de ontdekking dat één van haar koffers op Schiphol was achtergebleven. Jammer, maar al snel was er geregeld dat de koffer met de volgende vlucht met de overige missieleden mee zou komen. Na een korte rondleiding door het vrij riante onderkomen bij de TPC suikerrietplantage hebben we een eerste drankje genuttigd onder de sterrenhemel van Afrika.

Na een goede nachtrust, een warme(!) douche en een prima ontbijt begon de eerste dag. We gingen op stap met Gerbert Rieks, de lokale projectmanager van FD Kilimanjaro. Allereerst brachten we een bezoek aan het TPC Hospital. We werden zeer gastvrij ontvangen en dokter Harry was zeer openhartig. Zelfs op de vraag van Iris of er ook een lijst was van de gebruikte bestrijdingsmiddelen op de plantage en zo ja of zij die mocht inzien, werd positief geantwoord. Iris mocht alle documenten hierover kopiëren!

Na het bezoek aan het ziekenhuis was er een gesprek met een advocaat, want het beleid t.a.v. de visa was aangescherpt. Er zou controle komen en een toeristenvisum zou niet meer voldoen. Er werd afgesproken dat er voor 5 missieleden een werkvisum zou worden aangevraagd (200 USD p.p.!!) FD Kilimanjaro nam de kosten voor haar rekening.

Na de lunch stond een bezoek gepland aan de CCBRT. De Italiaanse fysiotherapeut Augusto heeft in 6 jaar tijd, samen met lokale medewerkers een geweldige plek gecreëerd voor gehandicapte kinderen en hun moeders. Moeder en kind verblijven 3 weken van de maand van maandag t/m vrijdag in de instelling. Ze hebben er een kamer met 2 bedden tot hun beschikking en gedurende die periode vinden er therapie en behandeling plaats.

Er is een werkplaats waar rolstoelen en andere hulpmiddelen worden gemaakt. Het is heel indrukwekkend.

Hierna hebben we nog een paar projecten van Gerbert bezocht: enkele irrigatieprojecten en niet te vergeten de bouw van een nieuw health/trainingscentrum in Mtatakuja. Dit spiksplinternieuwe gebouw zou ook de eerste checkplaats worden van deze missie.

's Avonds kwam de rest van de ploeg (met koffer van Iris) aan. De hernieuwde kennismaking werd uiteraard gevierd met een drankje. Hierna zocht iedereen het bed op, want de volgende dag moest er gewerkt worden!

Na het ontbijt gingen we op stap met Gerbert. We gingen de eerste checkplaats bekijken en daar was ook de ontmoeting met de translators. Zij waren blij de MCCploeg te zien. Het was voor een groot gedeelte van de missieleden een hernieuwde kennismaking. Foto's die vorig jaar waren gemaakt door Iris werden nu uitgedeeld. Hilariteit alom! Hierna ging het grootste gedeelte van de ploeg een bezoek brengen aan het TPC hospital. We kregen daar een rondleiding van de dienstdoende arts, die daarvoor de patiënten "gewoon" even liet wachten!

De middag stond in het teken van de apotheek: pillen tellen, wat door de meegebrachte weegschaaltjes van Frank een fluitje van een cent was, waardoor er voldoende tijd overbleef om tussendoor te praten zonder de tel kwijt te raken. Verder hebben we de vragen van missie leider Karlien beantwoord : wat verwacht je van deze missie, wat denk je hier te halen en wat denk je hier te brengen.

's Avonds waren wij getuige van een Tanzaniaanse bruiloft. De hele dag was een ploeg mensen bezig geweest met het opbouwen van een podium en het aanbrengen van versieringen. Dit alles in een wel zeer relaxed tempo. Het was een feest met veel muziek, dans en rituelen(de versierde geit was volgens ons de vervanger van "onze" bruidstaart) Het enige minpuntje was toch wel de bruid. Het arme kind heeft niet één keer gelachen, sterker nog: we verwachtten dat ze ieder moment in huilen kon uitbarsten.

Zondag begon het echte werk: opstaan om 06.30uur, ontbijt om 07.00uur. "How do you like your eggs in the morning" was toch wel een zeer speciaal onderdeel van het ontbijt. De keuze was ruim: gekookt, gebakken, sunny side up.... ook het aantal was zeer variabel. Frank deed de bestelling: nadat hij het een paar ochtenden in zijn beste Swahili had gedaan en het aantal eieren toch wel erg overdadig was, is hij overgegaan op het Engels. En dat gaf een beter resultaat :-)

Na het ontbijt medicijnen inladen en om 08.00 allemaal in het busje en op naar de checkplaats, waar bij aankomst al veel kinderen en moeders stonden te wachten.

De carrousel liep als een trein.

Na de inschrijving door lokale vrijwilligers, was het eerste station wegen en meten bij Frank. Hierna werden er door enkele translators vragen gesteld over voeding, hygiëne en gebruik van water. Door naar het bloedprikken bij Roos en Dini, die werden ondersteund door onze chauffeur die zich als een ware Clinic Clown ontpopte. Het aantal kinderen met een zeer laag HB was groot. Overigens wel te verklaren: door de extreme droogte was de oogst mislukt en dat betekende voor veel mensen geen geld en dus geen eten .

Hierna het bezoek aan de dokters: Anne, Karlien, Gabrielle, Bram en Tamara.

Daarna naar de apotheek waar Ella en ik de anti wormpil en andere medicijnen uitdeelden.

Extra onderdeel was een bezoek aan de HIV consulente, een jonge vrouw die haar werk zeer serieus nam. Helaas moest zij vaststellen dat er enkele kinderen positief waren. Deze kregen een verwijzing voor een (gratis) consult bij het TPC hospital, waar zij nogmaals zouden worden getest. Gelukkig worden er nu van overheidswege medicijnen verstrekt, zodat ook hier de overlevingskansen enorm zijn toegenomen.

Aan het eind van de carrousel stond de tandarts klaar en kregen alle kinderen een tandenborstel, tandpasta en zeep.

De lunch was een moment van even bijkomen: de kip met patat of aardappelen was zeer welkom.

Hierna gingen we vaak tot 16.30 uur door. De dag werd steeds afgesloten door Karlien die met missieleden en translators "de dag doornam". Hierna gingen we het busje in en kon de terugtocht beginnen. Het was iedere dag weer aandoenlijk om te zien hoe enthousiast de kinderen ons langs een groot gedeelte van de route uitzwaaiden.

Na het uitpakken en vaak meteen weer aanvullen van de medicijnen volgde het ritueel van bier drinken, douchen en evalueren. Het was iedere dag weer goed om de hoogte-en dieptepunten met elkaar te bespreken. Hierna was je weer in staat om te relativeren.

Lunchtijd

Ik zal de rest van de week beschrijven aan de hand van een lijstje van deze hoogte- en dieptepunten.

Hoogtepunten:

- De sfeer in de ploeg: goede gesprekken, veel humor, hard werken.
- Geweldige accommodatie
- Het leuke contact met de translators
- Het vertrouwen dat de ouders hebben in de dokters van MCC
- Gelukkig veel gezonde baby's
- Succesverhalen: het jongetje met rachitis dat vorig jaar voor behandeling naar CCBRT is verwezen. Zijn beentjes hadden nu vrijwel helemaal de goede stand

- Het uitstapje naar het kratermeer. Verscheidene missieleden hebben heerlijk gezwommen. Het eten in de pizzeria in Moshi was ook werkelijk een traktatie
- Na een checkdag op uitnodiging een bezoek gebracht aan een Masai dorp. Geen toeristisch bezoek, maar het echte leven zien.
- Op de 2e checklocatie kregen we bezoek van de village supervisor, de loco-burgermeester. Hij was erg onder de indruk van wat hij zag: medicijnen die gratis verstrekt worden!!
- Bezoek van de dorpsoudste. Ook hij kwam voor de eerste keer kijken (MCC was hier nu voor de 3e maal)
- Oogarts Chantal(uit Burundi) kwam mee checken
- Medewerkers van CCBRT kwamen de doorverwezen kinderen bekijken op locatie
- bezoek van een groep journalisten en een heus persbericht in de krant
- Bij helder weer de top van de Kilimanjaro “ontdekken”
- bezoek aan een school, samen met Frank , om poetsinstructie te geven. Na 35 jaar in het Nederlandse onderwijs werkzaam geweest te zijn, kon ik constateren dat we hier behoorlijk verwend zijn!

- aan het eind van de week 1212 kinderen gecheckt
- het afscheid van de lokale medewerkers: wij hadden als afscheidscadeautje voor iedereen een schort met Hollandse motieven. Wij waren van mening dat gewoon geven een beetje saai was en daarom hadden we op muziek van de “I feel good” zelfs een dansje (nou ja....bewegingen) ingestudeerd. Het werd een geweldig succes.

- Persoonlijk hoogtepunt was toch wel dat ik deze reis mocht maken samen met mijn dochter Anne
- En natuurlijk missieleider Karlien, organisatiekanjer Iris en apotheek eindverantwoordelijke Anne. Deze drie waren er altijd en overal en waren altijd aanspreekbaar.

Dieptepunten

- veel kinderen met echt flinke anemie
- droogte, geen oogst, weinig eten
- de dip, die we om beurten hadden als er weer een heel ziek kind was.
- kinderen die HIV positief waren
- het afscheid van de teamleden op zondag 28 augustus. Sommigen vertrokken meteen naar Nederland , anderen gingen nog verder trekken in Tanzania

Het zal duidelijk zijn: het lijstje met dieptepunten is vele malen korter dan dat met de hoogtepunten. Het was een geweldige missie in een geweldig land!

